

Vlaams
Parlement

ingediend op **773** (2015-2016) – Nr. 5
28 juni 2016 (2015-2016)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
betreffende het beleidsdomein
Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Documenten in het dossier:
773 (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen

verzendcode: WEL

AMENDEMENT Nr. 11

**voorgesteld door Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys,
Peter Persyn, Griet Coppé en Tine van der Vloet**

Artikel 43/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 2 een artikel 43/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 43/1. In artikel 63 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011 en 21 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de zinsnede "woonzorgcentra," en de woorden "of centra voor kortverblijf" opgeheven;

2° in het eerste en het tweede lid worden de zinsnede "woonzorgcentrum," en de woorden "of centrum voor kortverblijf" telkens opgeheven."

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt het leggen van de decretale basis voor een nieuw financieringsmodel voor de infrastructuur van woonzorgcentra en centra voor kortverblijf. Dit vloeit voort uit de op 19 juni 2013 door het Vlaams Parlement aangenomen resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen (*Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2078/3*), de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019 (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 125/1*) en de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2015-2016 (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 506/1*).

Bijkomend leidde de gewijzigde houding van Eurostat ten opzichte van de alternatieve financiering met gebruikstoelagen ertoe dat principiële akkoorden in de alternatieve procedure niet meer gespreid mogen worden aangerekend. Door deze gewijzigde houding van Eurostat kwam er een einde aan het alternatief financieringssysteem van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

In de resolutie vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering het volgende:

- 1° inzake infrastructuursubsidiëring, binnen de budgettaire mogelijkheden, de rechtszekerheid te garanderen van initiatiefnemers van woonzorgvoorzieningen met een al goedgekeurd zorgstrategisch plan én een uiterlijk eind 2014 ingediend technisch-financieel plan of een al goedgekeurd technisch-financieel plan;
- 2° het fundamentele debat over infrastructuursubsidiëring in de ouderenzorg te voeren in het kader van de bevoegdheidsoverdrachten naar aanleiding van de zesde staatshervorming en daartoe het nodige overleg te plegen met alle betrokken actoren, met dien verstande dat een vorm van infrastructuursubsidiëring van initiatiefnemers van woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra, ongeacht de rechtsvorm, gegarandeerd moet worden;
- 3° voor de ouderenzorg de invoering te onderzoeken van een generiek financieringsmodel voor woonzorgvoorzieningen, zonder onderscheid van rechtsvorm, op basis van voldoende simulaties en rekening houdende met de volgende principes:
 - a) de financiële toegankelijkheid van de ouderenzorg wordt gevrijwaard voor de gebruikers, in het bijzonder voor de financieel zwaksten;
 - b) de Vlaamse Gemeenschap komt tegemoet in de specifieke kosten, verbonden aan de zorg voor de gebruiker en de animatie, op grond waarvan een kwalitatieve en betaalbare zorg moet kunnen worden gegarandeerd;
 - c) de gebruiker komt tegemoet in de huisvestingskosten bij woonzorgcentra en centra voor kortverblijf, zij het met sociale correcties van overheidswege;
 - d) de overheidssubsidiëring van zowel zorgverlening en ondersteuning als infrastructuur wordt afhankelijk gemaakt van onder meer:
 - i. het voeren van een uniforme en transparante boekhouding;
 - ii. de naleving van een duidelijke begrenzing van eventueel aan derden verschuldigde vergoeding voor infrastructuur, zodat die marktconform is;
 - iii. de naleving van kwaliteitsstandaarden inzake zorgverlening en infrastructuur, waarbij ook rekening wordt gehouden met het welzijn van de gebruikers, gemeten door middel van een geobjectiverde bevraging van de gebruikers of hun familieleden;
 - iv. de controle op de dagprijs en supplementen ten laste van de gebruiker;
 - e) publieke middelen zijn beschikbaar;

- f) bij het onderzoek wordt uitdrukkelijk rekening gehouden met de mogelijke impact van het te ontwikkelen nieuwe systeem op de financiële toestand van bestaande en nieuwe initiatiefnemers, zodat nieuwe initiatieven ontwikkelingskansen blijven krijgen;
- 4° te onderzoeken – met het oog op het realiseren van betaalbare, energiezuinige, kwaliteitsvolle, toegankelijke en innovatieve bouwprojecten – welke instantie als kenniscentrum kan functioneren en vraaggericht kan optreden in het begeleiden en ondersteunen van initiatiefnemers tijdens het bouwproces, waarbij de middelen op de meest performante manier worden aangewend en mogelijke meerkosten voor toegankelijkheid, energie en innovatie worden afgetoetst aan de werkelijke meerwaarde die ze bieden voor de gebruikers van de infrastructuur en de samenleving. Het kenniscentrum biedt in het bijzonder ondersteuning bij vragen over de eventuele toepassing van de wetgeving inzake overheidsopdrachten. Het kenniscentrum omvat een mix van expertise vanuit zowel de non-profitsector als de profitsector.”.

Hoewel in de resolutie ook dagverzorgingscentra werden opgenomen, blijft deze infrastructuur wel subsidiabel via de klassieke financiering van VIPA. Dit werd zo bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen, wat betreft de lokale en regionale dienstencentra, dat werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 15 januari 2016.

De beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019 vermeldde de uitwerking van een nieuw financieringssysteem dat een antwoord moet bieden op de resolutie van het Vlaams Parlement en de gewijzigde houding van Eurostat met de consolidatie van de alternatieve financiering tot gevolg. In deze beleidsnota staat onder meer:

“Gelet op de verplichte consolidatie zal het VIPA voor de sectoren die vallen onder de alternatieve financiering nieuwe financieringsmodellen ontwikkelen.

Voor de ouderensector (...) komt ten gevolge van de resolutie van het Vlaams Parlement van 19 juni 2013 een einde aan de huidige infrastructuursubsidiëring en zal het VIPA in samenwerking met het agentschap Zorg en Gezondheid en de sector een nieuw financieringssysteem ontwikkelen.”.

De beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2015-2016 stelt een forfaitair systeem voor dat wordt uitgewerkt met de sector. De beleidsbrief vermeldt onder meer het volgende:

“Voor de ouderenzorg ontwikkelen we in dialoog met de sector een forfaitair systeem, binnen de budgettaire marges. In dit forfaitaire systeem zullen we een forfait voor het gebruik van infrastructuur toevoegen aan de exploitatiefinanciering. Hierover werd advies gevraagd aan het INR, alvorens dit verder te concretiseren wachten we het advies af. Deze financiering zal op termijn ingekanteld worden in de persoonsvolgende financiering in de ouderenzorg.”.

AMENDEMENT Nr. 12

**voorgesteld door Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys,
Peter Persyn, Griet Coppé en Tine van der Vloet**

Artikel 43/2 (nieuw)

Aan hoofdstuk 2 een artikel 43/2 toevoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 43/2. Aan hoofdstuk IV, afdeling III, onderafdeling III, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011 en 21 juni 2013, wordt een artikel 63/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 63/1. Binnen de perken van de begrotingskredieten en passend binnen de programmatie kan de Vlaamse Regering aan erkende woonzorgcentra en centra voor kortverblijf subsidies verlenen als tegemoetkoming in de infrastructuurkosten in de vorm van een forfait dat periodiek wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan het woonzorgcentrum of het centrum voor kortverblijf en de infrastructuur moeten voldoen om voor infrastructuursubsidies in aanmerking te komen. Die hebben onder meer betrekking op:

- 1° de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen waaraan de infrastructuur moet voldoen;*
- 2° de aanrekening van kosten aan zorggebruikers;*
- 3° de cumuleerbaarheid van de subsidies met andere steunmechanismen.*

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de toekenning en de uitbetaling van infrastructuursubsidies. Die procedure bevat de mogelijkheid een bezwaar in te dienen.

De Vlaamse Regering kan een gefaseerde invoering, met een bijbehorende aangepaste procedure, bepalen voor het verlenen van infrastructuursubsidies."."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 11.

AMENDEMENT Nr. 13**voorgesteld door Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys,
Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels**

Hoofdstuk 5

Afdeling 2

Deze afdeling, bestaande uit artikel 66, schrappen.

VERANTWOORDING

Artikel 66 van het ontwerp van decreet beoogt een belangrijke wijziging van de wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd (Everbergwet).

Artikel 5 van de Everbergwet bepaalt thans:

“§1. De jeugdrechtbank doet vijf dagen na haar aanvankelijke beschikking en daarna maandelijks, uitspraak over hetzij de intrekking, hetzij de wijziging, hetzij de handhaving van de maatregel, zonder dat de handhaving de totale termijn van twee maanden mag overschrijden. De beschikking van handhaving houdt meteen de uitnodiging in tot de verdere behandeling van de zaak binnen de volgende termijn.

De betrokkene en zijn raadsman alsmede het openbaar ministerie worden telkens gehoord; de ouders of de personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben worden hiertoe telkens behoorlijk opgeroepen. Wanneer, in de loop van de twee maanden en vijf dagen, wordt besloten tot het nemen van de voorlopige bepaald in van artikel 52quater van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wordt de verlopen termijn in mindering gebracht van de eerste termijn bedoeld in het eerste lid van dit artikel 52quater.

§2. Artikel 60, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade is onverminderd van toepassing.”.

De ontworpen bepaling strekt ertoe de eerste periode van vijf dagen af te schaffen. Zowel de afdeling Wetgeving van de Raad van State (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 773/1, p. 206-208) als het Kinderrechtencommissariaat formuleerden met betrekking tot deze bepaling een advies.

Bij het ontwerpen van de decretale bepalingen inzake het jeugddelinquentierecht zal de Vlaamse Regering onder meer de rol van het gesloten centrum te Everberg bepalen.

De indieners vinden het aangewezen de modaliteiten en termijnen met betrekking tot intrekking, handhaving en wijziging van maatregelen in dat kader te reglementeren en de mogelijkheid van videoconferenties in dat kader te onderzoeken, en stellen daarom voor de ontworpen bepaling te schrappen uit het voorliggende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 14

**voorgesteld door Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys,
Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo**

Artikel 73

In punt 3° van de voorgestelde tekst op de eerste regel de zinsnede "artikel 37, §2, 6°, 7°, 10°," vervangen door de zinsnede "artikel 37, §2, eerste lid, 7°".

VERANTWOORDING

In punt 3° van de vervangende tekst van artikel 55, eerste lid, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wordt ten onrechte verwezen naar artikel 37, §2, eerste lid, 6° en 10°, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Die punten 6° en 10° worden immers opgeheven door artikel 67, 1°, van het ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 15

**voorgesteld door Katrien Schryvers, Peter Persyn, Freya Saeys,
Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo**

Artikel 115

Het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Artikel 94, 102, 104 en 105 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2016."

VERANTWOORDING

Artikel 115, vijfde lid, van het ontwerp van decreet bepaalt dat de artikelen 102 tot en met 105 uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2016.

Artikel 102 van het ontwerp van decreet voert in het VIPA-decreet van 2 juni 2016 een rechtsgrond in voor een Vlaamse regelgeving met betrekking tot de financiering van de investeringen in de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen. Die rechtsgrond ligt tot nog toe vervat in artikel 105, §1, van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen. Artikel 103 van het ontwerp van decreet stelt die rechtsgrond buiten werking. Dit gebeurt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2016. Dit is problematisch omdat de Vlaamse Regering op 17 juni 2016 het volgende besluit van de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd dat nu net zijn rechtsgrond vindt in artikel 105, §1: het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de subsidiëring van de uitrusting en apparatuur van de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen en tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van de ziekenhuizen, wat de financiering van de lasten van de voormelde uitrusting en apparatuur betreft.

Artikel 105 van de Gecoördineerde Ziekenhuiswet kan dus niet vanaf 1 januari 2016 buiten werking worden gesteld. Artikel 103 van het ontwerp van decreet mag dus niet op 1 januari 2016 in werking treden.

